

GEPEN

OP GEVOEL

Zware hengels en dikke lijnen zijn bij het vissen op geep nooit favoriet geweest bij Bart de Boer (59). Hij belaagt *Belone belone* het liefst met verfijnd materiaal, vanaf de kant speurend naar actieve vis. Aan de Oosterschelde bij Neeltje Jans laat hij Hét VISblad zijn aanpak zien.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

“Kijk, kijk! Daar springt er al een!”, roept Bart wijzend op het lichte gespetter zo’n twintig meter uit de oever. In versneld tempo haalt hij zijn spullen uit de auto: twee opgetuigde hengels, een hengelstandaard, een koelbox met aas en zijn viskistje speciaal voor geep. Het is pas tien uur, maar de zon schijnt al fel terwijl een licht briesje ons schuin van voren in het gezicht blaast. De Utrechter zet zijn zonnebril op en knikt goedkeurend. “Bijna ideaal – ik had stiekem eigenlijk geen zuchtje wind verwacht.” Nadat hij onderaan de dijk met zijn spullen is neergeploft, wijst hij op het kolkende water achter de dam in de verte. “Zie je dat? Het tij begint net op te komen: de perfecte timing. Oh ja, en doe voorzichtig als je naar het water loopt. Ik ben hier al meerdere keren hard onderuit gegaan op het spekgladde blaaswier.”

MONTAGE

Bart smeert nog even zijn gezicht in en pakt dan zijn hengel – een tweedelig, drie meter lang exemplaar met een werpgewicht van 35 gram – met daaronder een molen in het 2500-formaat. De montage blijkt simpel: op de gevlochten hoofdlijn van tien kilo trekkracht zit een witte ‘bombetta’ (werpdobber) van dertig gram waar de lijn vrij doorheen schuift. Daaronder komt via een speld de 22/00 fluorocarbon onderlijn van maar liefst 2,5 meter lang met daaraan een geephaak maat 8. “Die lange onderlijn vind ik vooral belangrijk wanneer de gepen schuw zijn. Het aas moet dan ver van je dobber blijven, anders schrik je ze af”, legt Bart uit. “Die gekleurde hoofdlijn is ook bewust gekozen, want ik wil mijn lijn altijd goed kunnen zien.” Met een verse zager op de haak maakt hij vanaf een grote steen zijn eerste worp.

ÉÉN LANGE SPIER

“Ja, dat is er een!”, klinkt het al bij de tweede inzet. De hengeltop gaat krom en bibbert, maar veert ook snel weer terug. Bart slaat theatraal zijn hoofd neer en grijnst. “Los. Maar je ziet het: ze zitten er!” Na nog een misser is het wél raak en draait Bart de eerste geep binnen – een exemplaar van een centimeter of vijftig. “Dit is wel zo’n beetje de gemiddelde maat hier in Neder-

land. In Denemarken worden ze nog een slag groter." Terwijl hij met zijn vangst poseert, blijkt het nog een kunst om een geep enigszins in bedwang te houden. "Het is eigenlijk één lange spier", verklaart Bart. Na de foto's verwijdert hij vlot de haak uit de spitse bek vol met tandjes.

RUK AAN DE LIJN

Niet veel later zoeft de bombetta alweer door de lucht – Bart heeft zijn ritme te pakken. Met een plons landt de dobber zo'n zestig meter uit de kant op het water. Bart sluit de molenbeugel en draait binnen met ongeveer één slingeromwenteling per seconde. Af en toe pauzeert hij enkele tellen. "Zo trek je het aas hoog door het water, pal in het zicht van azende gepen. Bij een aanbeet voel je meestal een ruk aan je lijn, die in feite vanaf de haak rechtstreeks naar je hengel loopt", aldus Bart. Juist op dat moment is het weer raak. "Ja, let op", klinkt het instruerend. "Daar kreeg ik zo'n tik." Bart strekt zijn arm en wijst met de hengeltop richting het water om lijn te geven – een paar tellen later loopt de felgele lijn in één keer strak. Resoluut zwaait Bart vervolgens zijn hengel opzij. "Hangen!" Met nog geen kwartier vistijd op de klok staat de teller al op twee exemplaren.

MAATJE KLEINER

Bart opent zijn koelbox om zijn haak weer te beazen. Waarmee vist hij eigenlijk het liefst op geep? "Zalmreepjes staan bekend als hét ultieme geepaas, maar zelf vis ik liever met zaggers – en soms zelfs met reepjes geep", aldus Bart. "Het fijnst vind ik de zaggers die net

>> LIEFST WEINIG WIND

"Het weer, de locatie en tijd van het jaar zijn belangrijke factoren bij het vissen op geep", aldus Bart. "Ik vang ze doorgaans vanaf de eerste helft van mei tot eind juni, waarna het een stuk moeizamer wordt. De aantallen nemen dan af en het zijn meestal alleen nog de kleinere, schuwe vissen." Langs de hele Zeeuwse kust is de geep goed te vangen, maar Bart kiest doorgaans voor bekende stekken zoals Neeltje Jans, de zeedijk bij Westkapelle of de Brouwersdam Noordzeezijde. "Wat je nodig hebt is een zonnige dag en zo min mogelijk wind, of wind van achter de dijk en samenhangend daarmee helder water", aldus Bart. "Dan kun je de gepen goed zien azen en ze gericht aanwerpen."

'GEEPVISSEN MET LICHT MATERIAAL GEEFT DE MOOISTE SPORT'

Bij opkomend tij kolkst en schuimt het water achter de dam

‘DE LUCHTACROBATIEK IN COMBINATIE MET HET VISUELE ASPECT MAKEN DEZE VISSERIJ ZO MOOI EN LEUK’

Voor de geepvisserij kiest Bart voor bombetta's in de range van 15 tot 40 gram

‘ZAGERS DIE NET WAT KLEINER ZIJN PASSEN BETER IN DE SMALLE BEK VAN DE GEEP – ZO SLA JE MINDER VAAK MIS’

>> BONUSTIP

Bonustip van Bart: neem in elk geval twee soorten schoeisel mee, want door het getij verschuift de waterlijn soms pijlsnel. Daar waar je bij laagwater bijvoorbeeld nog prima met stevige wandelschoenen uit de voeten kunt, heb je even later laarzen nodig. Kies voor extra grip voor vilt of (spijker)nopjes onder je zolen. Vooral plekken met algen en blaaswier kunnen spekglad zijn.

een maatje kleiner zijn. Die passen beter in zo'n smalle gepenbek, waardoor je minder vaak misslaat." Bart houdt een exemplaar tussen duim en wijsvinger, zet hem op de haak en schuift het wormenlijfje iets over de haakknoop op de lijn. "Zo zit de zager steviger vast en voorkom je dat hij tijdens de worp van de haak vliegt", aldus Bart. "Dat kan zomaar gebeuren, want bij zo'n worp komen flink wat krachten vrij."

ALERT BLIJVEN

Terwijl het gekolk achter de dam toeneemt door het aanzwellende tij, lijkt de geep even volledig verdwenen: op twee voorzichtige aanbeten na blijft het een half uur vrijwel stil. "Dat is normaal hoor", stelt Bart gerust. "Gepen zwemmen in groepjes, dus het is vaak alles of niets: óf je vangt ze non-stop, of je krijgt een tijdje geen aanbeet. Maar ook dan is het zaak om alert te blijven. Als ik ook maar iets zie bewegen of blinken in het water, werp ik daar overheen en sleep ik het aas terug." Plotseling ziet Bart weer gespetter en al bij de eerste worp is het raak. Een fraai exemplaar – met 63 centimeter lang de grootste van de dag – heeft zich in de zager vergist.

LUCHTACROBATEN

Ineens begint het weer te lopen en vangt Bart vangt de ene na de andere geep. Vaak spelen ze ook met zijn dobber en springt een gehaakt exemplaar vlakbij de kant nog uit het water. "Geweldig toch?!", roept Bart met een grijns terwijl de zoveelste geep een show weggeeft. "Die luchtacrobatiek en het hele visuele aspect van deze visserij vind ik nou zo mooi." Met maar liefst elf vissen op de teller – een zeer verdienstelijk resultaat – vallen de beten ineens weer weg. De vissers rechts van Bart hebben beduidend minder gevangen. Komt dat wellicht door zijn subtielere aanpak? "Tja, dat zou kunnen", klinkt het bescheiden. "Maar een andere dag kan het ook zomaar omgekeerd zijn."